

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/1189- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 111/2012. (III. 21.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedéssel kapcsolatban előadott panaszt az előállítás jogalapja és időtartama, valamint a mobiltelefon kikapcsoltatása tekintetében

elutasítom

a hozzátartozó értesítésének elmulasztása tekintetében pedig a panasznak

helyt adok.

A határozat ellen a Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1363 Budapest, Pf. 16.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Független Rendészeti Panasztestületnek írásban, 2011. július 29-én előterjesztett panaszja az alábbiak szerint foglalható össze.

A panaszos a vele szemben 2011. július 22-én a MÁV pályaudvaron, illetve azt követően a rendőrség épületében foganatosított rendőri intézkedések és mulasztások (előállítás és annak egyes körülményei) miatt 2011. július 29-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amit 2011. július 30. napján aláírásával megerősített. A panaszos a beadványát 2011. augusztus 15-én, 21-én, szeptember 18-án és 22-én, továbbá október 18-án kiegészítette.

A panaszos beadványában és annak kiegészítéseiben előadta, hogy a siófoki TIT iskolával tanulói jogviszonya van, így az iskola diákigazolványt állított ki részére. A panaszos ezzel az igazolvánnyal utazott 2011. július 22-én kora este a menetrend szerint Keszthely és Miskolc között közlekedő vonaton, amire Siófokon szállt fel, és ahol a jegyvizsgáló kezelte a menetjegyét. A panaszos átadta a jegyet és a diákigazolványát is. A panaszos állítása szerint a jegyvizsgáló „csalónak” nevezte őt, és nem adta vissza diákigazolványát, mert szerinte érvénytelen volt rajta a matrica.

A jegyvizsgáló a székesfehérvári állomásra rendőrt hívott, amit a panaszos hallott, ezért önszántából leszállt a vonatról (egyébként Gárdonyig utazott volna). A székesfehérvári vasútállomáson egyenruhás rendőrök várták őket, akiknek a kalauz átadta a panaszos diákigazolványát és menetjegyét, majd továbbutazott a vonattal. A rendőrök – akik közül csak az egyik mutatkozott be a panaszosnak, azonban azonosító számukat vagy szolgálati igazolványukat egyikük sem mutatta be a panaszosnak – közölték a panaszossal, hogy velük kell mennie.

A panaszost szolgálati gépkocsival kb. 10 perc alatt beszállították a Székesfehérvári Rendőrkapitányságra. A rendőrök nem közölték a panaszossal az előállítás tényét és célját, csak a beszállítás közben kérték el iratait is.

A rendőrkapitányságon felvették a panaszos adatait és leírták, mi történt. Ez kb. 20 percet vett igénybe, aláírták vele az előállítás időtartamáról szóló igazolást is, ezért azt gondolta a panaszos, hogy végeztek. Ezt követően azonban kb. két órán keresztül várakoztatták, és nem tudta, mi fog történni. A panaszossal senki sem közölte, hogy meddig fogják benn tartani. A panaszost nem helyezték el előállító helyiségben, hanem egy irodában tartották, ahol számítógépek is voltak.

A rendőrkapitányságon tartózkodásának ideje alatt a panaszost barátja próbálta elérni mobiltelefonon, de a panaszosnak nem engedték fogadni a hívást. A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy barátja és annak 9 éves gyermeke aggódik miatta, nem tudják, hogy hol tartózkodik, mivel már Gárdonyban kellene lennie. A rendőrök azonban kikapcsoltatták a panaszos telefonját, de annak indokát nem közölték, csak azt mondták a panaszosnak, hogy azt el is kellett volna venniük tőle.

A két óra várakozás alatt a rendőrök felváltva mentek ki a helyiségből, miközben többször elhangzott, hogy a panaszost „örzik”. Időközben a panaszos barátja megtudta, hogy hol van a panaszos és bement a rendőrségre a kisfiával. A panaszost erről a körülményről sem tájékoztatták. A panaszos az előállítás időtartama alatt élelmezést, illetve a mosdó használatát nem kérte. Előállított jogairól nem kapott tájékoztatást.

A fogvatartás utolsó 15 percében fel kellett mennie a panaszosnak egy irodába, ahol kihallgatták, majd pedig aláírtak vele minden papírt. Ez 21 óra 30 percig tartott. A panasztételi lehetőségről ekkor, az előállítás utolsó perceiben egy civil ruhás rendőr annyit mondott a panaszosnak, hogy az igazolás alján van a jogorvoslati lehetőségről szóló tájékoztatás.

A panaszos aznap hajnaltól már ébren volt, ezért – állítása szerint – a fáradtságtól nem tudta értelmezni, hogy mit ír alá, és el akarta érni az utolsó vonatot, ami 21 óra 55 perckor indult. A panaszos a rendőrkapitányság épületéből való távozásakor látta meg, hogy barátja és annak gyermeke a bejáratnál várják. 10 percük volt, hogy elérjék az utolsó vonatot, ezért taxival mentek a vasútállomásra.

A panaszos július 24-én reggel panaszt tett a Gárdonyi Rendőrkapitányságon a vele szemben történt rendőri intézkedés miatt, amit rendkívül megalázóknak és túlzottnak tartott, mert „bűnöző módjára őrizték”.

A panaszos sérelmezte beadványában, hogy miért nem volt elegendő igazoltatni őt a vasútállomáson és arról jegyzőkönyvet felvenni, hanem előállították, ami feleslegesen 3 órán át tartott. Panaszolta, hogy előállítása ideje alatt nem értesíthetett senkit és őt sem tudták elérni telefonon. A panaszos továbbá előadta, hogy nem ismeri Székesfehérvárt, azt sem tudta volna, hogy merre induljon el a rendőrkapitányságról, és ha nem éri el a vonatot, ott kellett volna éjszakáznia egy számára idegen helyen.

A fenti beadványok tartalma alapján a rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásai az alábbiakban összegezhetők:

- 1.) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök őt elvitték, szerinte elég lett volna az állomáson őt igazoltatni és a jegyzőkönyvet felvenni.
- 2.) A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása több mint 3 órán keresztül tartott.
- 3.) A panaszos sérelmezte, hogy nem értesíthette a hozzátartozóit.
- 4.) A panaszos sérelmezte, hogy kikapcsoltatták a mobiltelefonját, ezért nem tudott telefonálni és őt sem érték el hozzátartozói.
- 5.) A panaszos sérelmezte, hogy őrizték őt, mint egy bűnözőt.
- 6.) A panaszos sérelmezte, hogy nem vitték a rendőrök őt oda vissza, ahonnan elvitték.

Mindezek alapján kérte a Panasztestület vizsgálatát. A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőri intézkedések során a panaszosnak súlyosan sérült a tisztességes eljáráshoz való joga (a rendőrök az azonosításra vonatkozó szabályoknak nem tettek eleget, valamint nem értesíthette hozzátartozóit és nem is telefonálhatott az előállítás alatt, továbbá mert nem tájékoztatták megfelelően a jogorvoslathoz való jogairól) személyes szabadsághoz való joga (az előállítás időtartama tekintetében).

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság vezetőjének 07010/105/18/2011.P. sz., 2011. október 14-én kelt tájékoztató levele;
- a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatójának 07000/5305-1/2011. ált. sz., a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének címzett és 2011. október 14-én kelt tájékoztató levele;
- a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Fegyveres Biztonsági Őrségének 2011. október 12-ei jelentése;
- a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Ügyeleti Osztályának 2011. október 17-ei jelentése;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság 07010/30373/2011.id. sz., 2011. október 17-én kelt rendőri jelentése;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, 305-6345/2/404/11. sz., 2011. július 22-én kelt jelentése, az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás, valamint az előállított személy nyilatkozata;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának 07010/20583/2011. id. sz., 2011. július 22-én készült tanúkihallgatási jegyzőkönyve;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának 07010/20583/2011. id. sz., 2011. július 22-én készült határozata a lefoglalás elrendeléséről;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának 07010/20583/2011. id. sz., 2011. július 22-én készült jegyzőkönyv a lefoglalás elrendeléséről;
- a Gárdonyi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztályának 07060/4205/2011/id. sz., 2011. július 24-én készített meghallgatási jegyzőkönyve;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztály által kiállított igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztály által kiállított igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztálya r. őrmesterének 2011. október 12-én készített jelentése;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztálya r. őrmesterének 2011. október 12-én készített jelentése;
- a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya r. zászlósának 07010-105/18/201/P. sz., 2011. október 13-án készített jelentése;
- a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóságától továbbított elektronikus ügyeleti adatlekérdezések nyilvántartásából fénymásolat.

Fenti dokumentumok az ügy szempontjából az alábbi releváns információkat tartalmazzák:

A panaszossal szemben a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, Őr- és Járőrszolgálati Alosztály állományába tartozó két r. őrmester járőr intézkedett a vasútállomáson. A rendőrkapitányságon a nyomozati cselekményeket a Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály r. zászlósa hajtotta végre. A járőrök 2011. július 22-én 18 óra 35 perckor a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság központi ügyeletének utasítására jelentek meg a Székesfehérvári Vasútállomáson, ahonnan a Keszthelyről Miskolc felé tartó szerelvény jegyvizsgálója kért rendőri intézkedést. Elmondása szerint egy személy hamisított diákigazolványt használt fel az utazáshoz. A jegyvizsgáló a kitérő rendőröknek úgy nyilatkozott, hogy a panaszos által felhasznált diákigazolvány feltehetően hamis, mert az azon található érvényesítő címkét egy másik okmányról ragasztották át. A jegyvizsgáló elmondását részben a panaszos is alátámasztotta, hiszen az intézkedő rendőr kérdésére úgy nyilatkozott, hogy a matricát az iskola tanulmányi osztályán ragasztotta át az ott dolgozó titkárnő egy másik igazolványról.

Az igazoltatás indokaként a járőrök közölték, hogy az ügyeletes utasítására, a jegyvizsgáló bejelentése alapján jelentek meg a helyszínen, mivel a bejelentés szerint érvénytelen diákigazolvánnyal utazott. A rendőrök a panaszos személyazonosító igazolványát, laccímkartóját és diákigazolványát kérték el, a panaszos az iratokat átadta. Az intézkedő rendőrök a panaszos adatait rögzítették, mivel arra a jelentés elkészítéséhez szükségük volt, az RK lapot azonban megsemmisítették. A rendőrök a panaszos adatait az ügyeleten keresztül leellenőrizték, illetve a rendőri korrupció megelőzésével, a személyi állomány fegyelmi helyzetének javításával kapcsolatos feladatokról szóló 22/2007. (OT 15.) ORFK utasítás 25. pontjában írtak szerint ellenőrizték azt is, hogy szerepel-e a körözési nyilvántartásban.

A bilincsalkalmazással összefüggésben a tájékoztató levél azt tartalmazza, hogy az 18 óra 35 perctől 18 óra 45 percig, a szolgálati gépkocsival történő beszállítás időtartamáig tartott, ami a panaszosnak sérülést nem okozott..”

Az előállítás jogalapja: felmerült a Btk. 274. §-a szerinti közokirat-hamisítás büntetének gyanúja, ezért azt az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja szerint fogantatották. A panaszossal is ezt az előállítási okot közölték a helyszínen, annak érdekében, hogy a további intézkedéseket meg lehessen tenni.

A panaszos előállítása 18 óra 35 perckor kezdődött – beszállítása a rendőrkapitányságra 10-15 percet vett igénybe –, majd a nyomozati cselekmények elvégzését követően, 21 óra 36 perckor bocsátották el a rendőrkapitányság objektumából. Az előállítást követően a járőrök elkészítették az arról szóló jelentést, majd a panaszost őrizték addig, amíg át nem adták az eljáró „forrányomos” nyomozónak.

A forrányomos szolgálattal összefüggésben a kapitányságvezető előadta, hogy azt a rendőrkapitányság bűnügyi állománya adja 12 órás váltásokban, a váltás időpontja 8, illetve 20 óra. A panaszossal szemben szükséges nyomozati cselekményeket az egyik éjszakára szolgálatba lépő nyomozó végezte el, aki 20 órakor kezdte meg szolgálatát, majd a parancsnoki eligazítást követően haladéktalanul átvette a panaszost a közrendvédelmi

állománytól. A nappali – elvileg 20 óráig szolgálatot teljesítő – forrónyomos rendőrök a panaszossal szembeni eljárási cselekményeket egyéb elfoglaltságaik miatt nem tudták megkezdeni, mert más, szintén a nap folyamán keletkezett ügyekben végeztek folyamatos tevékenységet. A rendőrkapitányságra érkező állampolgárok feljelentéseit, bejelentéseit, panaszait egyébként hivatali munkaidőn kívül az aktuálisan szolgálatban levő forrónyomos állomány fogadja (általában 3-4 fő), akiknek feladata egyben a szükséges halaszthatatlan nyomozati cselekmények végrehajtása is. A rendőrkapitányság jelenlegi létszáma nem teszi lehetővé a forrónyomos csoportok bővítését, abba a teljes bűnügyi állomány be van osztva. A napi operatív helyzet függvényében előfordul, hogy a panaszosoknak és az előállított személyeknek várnia kell, mert a forrónyomos rendőrök egyéb tevékenységüket (pl. házkutatás, kihallgatások, szembesítések, sürgős körözés kiadások, stb.) végzik.

A panaszos előállításának időtartama alatt történt meg a tanúkénti kihallgatása – a Robotzsaru Neo rendszerben rögzített adatok szerint 20 óra 44 perctől 21 óra 9 percig. A panaszos tanúkénti minőségéről a Székesfehérvári Rendőrkapitányságon fogatosított halaszthatatlan nyomozási cselekmények elvégzése előtt a forrónyom parancsnok döntött, mivel a rendelkezésére álló adatok alapján úgy foglalt állást, hogy a megalapozott gyanú kialakulásához további bizonyítékok is szükségesek. Az előállítás ideje alatt továbbá – a szakértői vizsgálat érdekében – a nyomozó lefoglalta a panaszos diákigazolványát. Ez utóbbiról szóló határozatot a nyomozó 21 óra 17 perckor készítette el, illetve kiadmányoztatta az előjáróval. Az igazolvány lefoglalásáról szóló jegyzőkönyv pedig 21 óra 35 percre készült el (az elektronikus rendszerben 21 óra 36 perckor lett hitelesítve.). A nyomozó úgy nyilatkozott, hogy a kihallgatást megelőzően a panaszost szóban meghallgatta és tájékoztatta jogairól. A jegyzőkönyv kinyomtatását követően pedig azt átadta részére, hogy a panaszos átolvashassa. A panaszos a határozat átvételekor azt mondta, hogy panaszjogáról 8 napon belül nyilatkozik. Az eljáró nyomozó továbbá úgy nyilatkozott, hogy a panaszos jelezte neki, hogy el szeretné érni a vonatot, ennek érdekében sietett is az iratok elkészítésével. A jegyzőkönyv aláírását követően a panaszost szabadon bocsátották a rendőrségről.

Az időpontok alapján a kapitányságvezető azt állapította meg, hogy a panaszosnak – állításával szemben – nem a fogvatartás utolsó 15 percében kellett felmennie az irodába, mert körülbelül egy órán keresztül tartott az eljárási cselekmények végrehajtása.

Az előállítást végrehajtó rendőrök a hozzátartozó kiértesítésével kapcsolatban úgy nyilatkoztak, hogy nem értesítették a panaszos hozzátartozóját az előállításról, részére azt a tájékoztatást adták, hogy az értesítést az eljáró nyomozó jogosult megtenni.

A panaszost az előállítást fogatosító rendőrök nem helyezték el előállító helyiségben, mivel abban az időpontban „az egészségügyileg arra nem volt alkalmas”. A nyár folyamán a rendőrkapitányság alatt levő szennyvízvezetékek több alkalommal eldugultak, így a szennyvíz az alagsorban levő helyiségekben, így az előállító helyiségben is több alkalommal feltört.

A panaszos mobiltelefonjának kikapcsolatásával összefüggésben a rendőrkapitányság vezetője hivatkozott a Szolgálati Szabályzat 51. §-ának (1) és (3) bekezdésére (azaz az előállított személyt előállító vagy biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben kell elhelyezni. Az előállító helyiségben történő elhelyezéskor, az előállított személytől el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogvatartáskor sem tarthat magánál.), továbbá a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendeletre (a továbbiakban:

Fogdaszabályzat), és arra, hogy a fogvatartott mobiltelefont nem tarthat magánál. A panaszolt esetben az intézkedők a panaszost nem előállító, hanem a biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben – az ún. járőr leíróban – helyezték el úgy, hogy az előállító helyiségre vonatkozó fenti előírást értelemszerűen alkalmazták. A kapitányságvezető ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányságon 2009-ben vizsgálat folyt amiatt, hogy az intézkedő járőrök egy előállított személy mobiltelefonját nem vették el, amelyről így lehetősége volt a bizonyítékok (fényképek) eltüntetésére.

A panaszos fogvatartásának ideje nem haladta meg az 5 órát, a panaszos élelmezést nem kért. Kérésre használta a mosdót, illetve kapott ivóvizet.

Az előállítás időtartamáról szóló igazolással kapcsolatban a tájékoztató levél azt tartalmazza, hogy a kialakult gyakorlat szerint azt a közterületi állomány készíti el, majd azt az eljáró nyomozó adja át az előállítottak szabadon bocsátásakor, miután annak időpontját feltüntette. A nyomozó a panaszossal kapcsolatban nem emlékezett arra, hogy az igazolást az átvételekor megkapta-e. Az előállítás időtartamáról szóló igazolás nem áll a kapitányságvezető rendelkezésére.

A panaszos jogairól szóló felvilágosítás megtörtént egyrészt az intézkedő rendőrök által szóban – ezt az előállításról szóló nyomtatványon a panaszos aláírta –, illetve a Be.-ben foglaltak szerint a nyomozati cselekmények végrehajtása közben; aminek megtörténtét a panaszos a jegyzőkönyv aláírásával úgyszintén igazolta.

A Székesfehérvári Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint az ügyben nyomozást rendeltek el közokirat-hamisítás bűntette elkövetésének gyanúja miatt. Az eljárást 2011. július 27-én áttették a Siófoki Rendőrkapitánysághoz. Az eljáró hatóságtól azt a tájékoztatást kapta a vezető, hogy a nyomozást feltehetően megszüntetik, mivel megállapítást nyert, hogy a diákigazolvány érvényes, azon az érvényesítő címke jogszerűen volt elhelyezve.

A kifogásolt rendőri intézkedéssel kapcsolatban a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatója - a Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetője felé tett tájékoztatásában – az alábbi releváns információkat közölte: a r. alezredes ügyeletvezető, a r. zászlós ügyeletvezető-helyettes és a r. főtörzsőrmester ügyeletes az ügyel kapcsolatban nem tudtak konkrétumokat közölni arról, hogy melyikük tájékoztatta a panaszos barátját, és nem emlékeztek arra, hogy vele mit közöltek. Az összevont központi ügyeletre egyébként naponta közel ezer telefonhívás érkezik, az ügyeletes rendőrök több száz rendőri intézkedést irányítanak, kezdeményeznek. Az ügyeleti állomány – telefonon keresztül – abban az esetben indokolja döntését jogszabályi rendelkezésre hivatkozással – az általános felvilágosítás-adási kötelezettségén belül – amennyiben ezt a panaszos, vagy bejelentő kéri. A kérdéses napon vezetett ún. objektumba belépők nyilvántartása, valamint a szolgálatot ellátó őr jelentése alapján megállapították, hogy a panaszos barátja 89-es sorszám alatt 2011. július 22-én 20 óra 6 perckor lépett be az objektumba. A biztonsági őrrel közölte jövetele célját, azt, hogy a panaszos felől érdeklődik. Mivel a fegyveres biztonsági őrsg feladatát szabályozó, fentebb említett normák, illetve a hatályos őrutasítás a fegyveres biztonsági őr részére nem írja elő az ügyfelek tájékoztatási kötelezettségét, valamint nem is rendelkezik az egyes ügyekkel kapcsolatban felmerült adatokkal, ismeretekkel, ezért 20 óra 10 perckor a Székesfehérvári Rendőrkapitányság szolgálatban lévő váltásparancsnokát telefonon értesítette a férfi objektumba érkezéséről. A szolgálatban lévő váltásparancsnok közölte az őrrel, hogy a beérkezett személy barátnője, a panaszos érvénytelen diákigazolvánnyal utazott, és a barátja

az ügyfélváróban megvárhatja őt. A szolgálatirányító által elmondottakat a fegyveres biztonsági őr közölte a férfivel. A panaszos barátja, a gyermeke és a panaszos a nyilvántartás alapján 21 óra 39 perckor távoztak az objektumból.

A Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatósága által továbbított elektronikus ügyeleti adatlekérdezések nyilvántartásából készült fénymásolat szintén azt tanúsítja, hogy a panaszos barátja 20 óra 6 perckor jelent meg a rendőrkapitányságon, a dokumentáló rögzítette, hogy a panaszost keresi hozzátartozóként, a váltásparancsnoknak 20 óra 10 perckor szóltak, illetve a panaszos barátja 21 óra 39 perckor távozott az épületből.

Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés a fenti információkat tartalmazza, ahhoz képest annyival egészíti ki a tényállást, hogy a rendőrök közölték a panaszossal, hogy előállítják a Székesfehérvári Rendőrkapitányságra további intézkedések megtétele céljából. A személyt az ügyeleten keresztül lekérdezték az Országos Körözési Nyilvántartóból, melyben nem szerepelt. A jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés I. fordulata alapján igazoltatták, a 29. § (4) bekezdése alapján átvizsgálták. Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján – aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható – előállították. A panaszossal szemben bilincset alkalmaztak (Rtv. szerinti ok a jelentésben nem szerepel). A bilincs alkalmazása 18 óra 35 perctől 18 óra 45 percig tartott, a Szolgálati Szabályzat 60. §-ának (4) bekezdés b) pontja alapján a kezek előre, illetve hátra bilincselésével (a jelentésben nem tüntették fel a módot). A rendőri intézkedés során a panaszosnak sérülése, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásakor anyagi kára nem keletkezett. Az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése alapján a panaszos hozzátartozója kiértesítését nem kérte. Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót, az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták. A panaszost további intézkedés végett 2011. július 22-én – óra és perc feltüntetése nélkül – átadták a forrónyomos szolgálatnak. Az, hogy az előállítás oka mikor (nap, óra, perc) szűnt meg, és a panaszost mikor bocsátották szabadon, a jelentésben szintén nem szerepel.

Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás alapján az igazoltatás, az átvizsgálás, valamint az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont 1. fordulata (!) alapján az előállítás jogszerű és szakszerű, a (pontosabb megjelölés nélküli) kényszerítő eszköz alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt. A parancsnok az intézkedés alá vont személy meghallgatását nem tartotta szükségesnek.

A panaszos előállítása során tett nyilatkozatáról szóló feljegyzés tartalmazza, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92-93. §-ai alapján megkapta, a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel, illetve kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem él. A nyilatkozat szerint a panaszos az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban megkapta, az előállítás idejéről szóló igazolást átvette. A panaszos továbbá az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban – a Fogdászabályzat 2. §-ának (8)-(9) bekezdése, illetve a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. pontja alapján – a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást nem vette át. A fentiekén túl a nyilatkozat azt tartalmazza, hogy élelmezést nem kért, betegségben nem szenved; sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült. A nyilatkozatot a panaszos aláírta.

A panaszos részére kiállított és átvett igazolás tanúsága szerint a személyi szabadságot korlátozó intézkedés az Rtv. 33. §-a (pont megjelölése nélkül) alapján 2011. július 22-én 18 óra 35 perctől 21 óra 40 percig tartott. A panaszos hozzátartozója (képviselője) kiértesítését nem kérte, az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem élt; továbbá élelmezést nem kért. A dokumentum tartalmazza – más jogvédő szervezetek mellett – a Testület elérhetőségeit (határidő megjelölése nélkül). A dokumentumot a panaszos aláírta.

A panaszos tanúkenti kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet, melynek tanúsága szerint a nyomozati cselekmény 2011. július 22-én 20 óra 44 perckor kezdődött, és 21 óra 9 percig tartott. A kihallgatás a panaszos úgy nyilatkozott, hogy a TIT Alapítványi Középiskola és Szakközépiskola tanulója, két éve jár iskolába, irodai asszisztens szakra. Állítása szerint az iskola hiába igényelt diákigazolványokat, illetve a diákigazolványokhoz tartozó érvényesítő matricát, azok nem érkeztek meg időben. Többen hetekig vártak arra, hogy megkapják. Mivel az előző érvényesítő matrica 2010 októberéig volt érvényes, így a panaszos a diákigazolványát nem tudta felhasználni utazáskor. Végül valamikor 2011 februárjában többszöri rákérdezés után a panaszos bement az iskola tanulmányi osztályára, ahol végül az egyik ügyintéző valahonnan leszedett egy matricát – a panaszos azt nem látta pontosan, hogy honnan – és ráragasztotta a diákigazolványára. A panaszos akkor meg is kérdezte az ügyintézőtől, hogy nem lesz-e ebből neki problémája, hogy nem a saját érvényesítő matricája került a diákigazolványra, amire ő azt válaszolta, hogy nem, ha bármilyen probléma merülne fel ezzel kapcsolatban, akkor hívja fel az iskolát és ott majd igazolják, hogy a panaszos abba az iskolába jár. A panaszos nem gondolta akkor, hogy ebből probléma lesz, egészen a rendőri intézkedés napjáig probléma nélkül használta a diákigazolványt. A matricán szerinte egyébként sem látszik, hogy átragasztották, annak két sarka van egy kicsit meggyűrődve. Az ügyintéző csak jót akart, segíteni szeretett volna, hogy a jogosan járó diákigazolványt a tanulók fel tudják használni. A kihallgatás napján a panaszos vonattal utazott Siófokról Gárdonyba, ahol a jegyvizsgálónak a jeggyel együtt átadta a diákigazolványt felszólítás nélkül. Akkor ordibálva, minősíthetetlen hangnemben kezdett el beszélni vele, hogy mit képzelsz a panaszos magáról. A panaszos erre le akart szállni a vonatról, mondta is, hogy természetesen akkor vesz teljes árú menetjegyet. A jegyvizsgáló erre azt mondta, hogy „ez nem így működik”, és nem volt hajlandó a diákigazolványt visszaadni. Székesfehérváron a panaszost leszállították a vonatról és bevitték emiatt a Székesfehérvár Rendőrkapitányságra.

A panaszos diákigazolványának lefoglalásáról szóló jegyzőkönyv és a lefoglalás elrendeléséről szóló határozat (a panaszos mindkét dokumentumot aláírta), továbbá a nyomozás elrendeléséről szóló feljegyzés az intézkedés szempontjából további releváns információkat nem tartalmaz.

Az intézkedő rendőrök jelentésében ugyanazok a körülmények szerepelnek, melyek a kapitányságvezető tájékoztató levelében is, azon túlmutató, további releváns információ azokban nem szerepel.

A panaszossal szembeni nyomozati cselekményeket végző r. zászlós a rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása szempontjából az alábbiakat adta elő. A tanúmeghallgatási jegyzőkönyvet a r. zászlós 20 óra 44 perckor kezdte meg, rögzítette a panaszos adatait (amelyeket a Robotzsaru program automatikusan lekérdezett a személyi és lakcím- illetve a SIS rendszerből is, ellenkező esetben nem lehetséges a jegyzőkönyv felvétele). A kihallgatást megelőzően a rendőr szóban tájékoztatta büntetőeljárás jogairól a panaszost. A tanúkihallgatás 21 óra 9 percig tartott, amikor is a panaszos nyilatkozott a kérdéses

eseményről, annak körülményeiről. A jegyzőkönyv lezárása után azt két példányban kinyomtatta a r. zászlós, amiket átadott a panaszosnak, és közölte vele, hogy azt alaposan, figyelmesen olvassa át, amennyiben abban hiba van, úgy még lehet azt módosítani. A panaszos a kérésnek eleget tett, majd a jegyzőkönyvet aláírta. Ezt követően pedig, mivel a diákigazolvány a későbbiekben esetleges szakértői vizsgálat tárgya lehet, annak lefoglalására volt szükség, amelyről külön határozat és jegyzőkönyv is készült. A rendőr tájékoztatást adott a panaszosnak a lefoglalásról, és annak jogi háttéréről, amelynek során a panaszos a határozattal kapcsolatban 8 napon belül kívánt nyilatkozni. A lefoglalási jegyzőkönyvet a rendőr 21 óra 35 perckor lezárta, annak aláírása után a panaszost szabadon bocsátották.

A r. zászlós jelentésében megemlítette továbbá, hogy a kihallgatás során a panaszosnál levő mobiltelefon ki volt kapcsolva, a panaszos azonban arra irányuló kérést nem intézett felé, hogy telefonálni szeretne, illetve be szeretné azt kapcsolni. A panaszos azt sem jelezte, hogy bármely hozzátartozóját szeretné értesíteni. A panaszos továbbá a kihallgatás, illetve a lefoglalás során nem jelezte, hogy a mosdót szeretné használni, avagy inni szeretne.

III.

A panaszos által konkrétan előadott kifogások kapcsán a vizsgálat az alábbiakat állapította meg.

1. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök őt elvitték, szerinte elég lett volna az állomáson őt igazoltatni és a jegyzőkönyvet felvenni.

Az Rtv. 1. §-a alapján a rendőrség feladata – többek között – a közbiztonság és a közrend védelme, a rendőrség az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési [...] feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését.

Az Rtv. 11. §-a szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmességgel, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-ában foglalt rendelkezés kimondja, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. Az intézkedési kötelezettségről továbbá a Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdése azt tartalmazza, hogy: „Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.”

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés I. fordulata: A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme

érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából (...) kell megállapítani.

Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja: a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;

A rendőrségi dokumentumok és a panaszbeadvány egyezően azt tartalmazzák, hogy a vonaton szolgálatot teljesítő jegyvizsgáló kért rendőri intézkedést, mivel a panaszos feltehetően hamis diákigazolványt vett igénybe utazása során. Ezen bejelentés alapján az ügyeletes utasította a járőröket, hogy jelenjenek meg a helyszínen és intézkedjenek. A bizonyítékok egybevágnak atekintetben is, hogy a panaszos maga elismerte, hogy az érvényesítő matricát egy másikról ragasztották az övére.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a telefonos bejelentésben közbiztonságot sértő cselekményt hoztak a rendőrök tudomására, a közrend, közbiztonság védelme érdekében jogosultak és egyben kötelesek voltak intézkedni. Az Rtv. hivatkozott rendelkezései megfelelő jogalapot nyújtottak mind az igazoltatásra, mind az előállításra.

A panaszos azon sérelme, hogy miért nem volt elég az igazoltatás és a helyszínen a jegyzőkönyv felvétele a fentiek alapján megalapozatlan, ezért azt elutasítom.

2. A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása több mint 3 órán keresztül tartott.

A panaszos előállítása a már idézett dokumentumok tanúsága szerint 2012. július 22-én 18.35 órától, 21.40 óráig (3 óra 5 percen keresztül) tartott.

A panaszos előállítására azért került sor, mert felmerült annak a gyanúja, hogy az utazási kedvezmény igénybevételére jogosító fényképes igazolványa nem valódi, illetve hamis adatokat tartalmaz. Ezzel kapcsolatban a helyszínen és kihallgatása során is előadta a panaszos, hogy lejárt diákigazolványának érvényességét az oktatási intézmény csak többszöri rákérdezésére, érdeklődésére hosszabbította meg. Ekkor is oly módon, hogy az intézmény tanulmányi irodájának ügyintézője egy másik igazolvány érvényesítő matricáját leszedve, azt az övére ragasztotta át. Észelve a nem egészen szokványos, nem éppen szabályos eljárásmodot, a panaszos maga is gondolhatta, hogy ilyen módon egyes kedvezményes szolgáltatások, utazási kedvezmények igénybevétele során kellemetlenségei adódhatnak, kétség merülhet fel ugyanis, a közokirat valóságában. Ennek ellenére elfogadta az okmány ilyen módon történő érvényesítését és az utazási kedvezményt igénybe vette.

A panaszos ehhez még az is hozzátette, hogy az iskolában az ügyintéző azt mondta neki, hogy ha „bármilyen problémája merülne fel ezzel kapcsolatban, akkor csak hívja fel az iskolát és ott majd igazolják, hogy oda jár jelenleg is”.

Ennek következménye az lett, hogy az igazolvány valóságával kapcsolatban a jegykezelőnek nyilvánvalóan kétsége merült fel: ennek a kellő megalapozottsága a fenti igazolvány érvényesítési módja ismeretében nyilvánvaló volt.

A rendőri intézkedés foganatosításának van egy általánosan elfogadott minimális időszükséglete. Ehhez még hozzáadódik az az idő, amit az előállítás miatt a panaszosnak a rendőrkapitányságon kellett töltenie.

Az igazoltatás és szabadon bocsátás közötti idő intervallumban az alábbi ügyintézési, adminisztrációs és eljárási cselekmények történtek:

- a panaszost 18.35 órakor igazoltatták a vasútállomásom;
- vele szemben intézkedő közterületi állomány 18. 45 órakor érkezett a kapitánysági épületbe;
- a kényszerintézkedésről a járőrök jelentést, készítettek (a Szolgálati Szabályzatról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 38. §-ban foglalt rendelkezés alapján), amely 19.45 óráig tartott (Robotzsaru Neo rendszer adatai alapján az irat hitelesítésére, ekkor került sor);
- az irat tartalmának ismertetése, elolvasás, aláírások.

A törvényes nyolc óra előállítási időtartam felét sem érte el összességében az előállítás időtartama, ami a fenti adminisztráció tükrében nem tekinthető eltúlzottnak és aránytalannak, ezért az ezzel kapcsolatban előadott panaszt elutasítom.

3. A panaszos sérelmezte, hogy nem értesíthette a hozzátartozóit.

Az Rtv. 18.§-a rendelkezik a rendőrség értesítési kötelezettségéről. A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A hozzátartozó értesítésével kapcsolatban előadott kifogás elbírálásakor a törvény szövegéből kiindulva megállapítható, hogy az értesítési kötelezettség elmulasztása akkor jogszerű, ha az értesítés veszélyezteti az intézkedés célját. Ennek eshetőségét az eljárás során nem lehetett kétséget kizáró módon alátámasztani, ezért az intézkedő rendőröknek fennállt az értesítési kötelezettségük, melynek nem tettek eleget.

Fentiek alapján a hozzátartozó értesítésének elmulasztása tekintetében a panasznak helyt adok.

4. A panaszos sérelmezte, hogy kikapcsoltatták a mobiltelefonját, ezért nem tudott telefonálni és őt sem érték el hozzátartozói.

Az Rtv. 97. § (1) bekezdésében foglaltak szerint: e törvény alkalmazásában *fogvatartott*: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).

Az intézkedéskor hatályban lévő Szolgálati Szabályzat 51. § -a szerint az előállított személyt előállító vagy biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben kell elhelyezni. (...) Az előállító helyiségben történő elhelyezéskor, az előállított, elővezetett, visszatartott személyt fel kell világosítani az intézkedés várható időtartamáról. Ruházatát át kell vizsgálni, és tőle el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogva tartáskor sem tarthat magánál. Nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról, szükség esetén orvosi ellátásban kell részesíteni.

Az intézkedéskor hatályos 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet melléklete sorolja fel azon tárgyakat, amelyeket a fogvatartottak maguknál tarthatnak, itt a mobiltelefon nem szerepel.

A fent hivatkozott rendelkezések szerint a telefonkészüléknek az előállítás tartama alatti elvétele jogszerű volt. A kikapcsoltatás a telefonálás szempontjából ezzel egyenértékű intézkedésnek értékelhető.

Fentiek alapján a mobiltelefon kikapcsoltatása tekintetében a panaszt – tekintettel arra, hogy annak kikapcsoltatása a fenti hivatkozott jogszabályok alapján jogszerűen történt – elutasítom.

5. A panaszos sérelmezte, hogy őrizték őt, mint egy bűnözőt.

Az intézkedéskor hatályban lévő Szolgálati Szabályzat 51. §-a rendelkezik az előállított személlyel kapcsolatos őrzés szabályairól: az előállított személyt előállító vagy biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben kell elhelyezni. Az azonos ügyben előállítottakat el kell különíteni. Az elővezetett vagy a 48. § (1) bekezdése vagy az 50. § (3) bekezdése alapján visszatartott személyt, ha az intézkedés sikeresen csak így hajtható végre, a Rendőrségen történő visszatartás idejére előállító helyiségben lehet elhelyezni. Ha az előállító helyiségben előállított, elővezetett vagy visszatartott személy van, gondoskodni kell az állandó őrzéséről. Az előállító helyiségben történő elhelyezés, nyilvántartás és őrzés végrehajtásának feltételeit a rendőri szerv vezetője biztosítja. Az előállító helyiségben történő elhelyezéskor, az előállított, elővezetett, visszatartott személyt fel kell világosítani az intézkedés várható időtartamáról. Ruházatát át kell vizsgálni, és tőle el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogva tartáskor sem tarthat magánál. Nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról, szükség esetén orvosi ellátásban kell részesíteni.

Tekintettel arra, hogy 2011. július 22-én az előállító helyiség – műszaki állapota miatt (szennyvíz problémák) – arra alkalmatlan volt, ezért a biztonságos őrzést szolgáló más helyiségben kellett elhelyezni a panaszost. Erre az emberi méltósága, és a tisztességes eljárás követelményeinek szem előtt tartásával az ún. járőrleiróban helyiség volt alkalmas. Az előállított személy állandó őrzése ebben az esetben egyfajta folyamatos figyelemmel kísérést jelentett.

E figyelemmel kísérést – lévén az előállítás céljára használt helyiség zárása nem volt oly módon megoldható, mint az ilyen célra kialakított előállító helyiségé – értékelte a panaszos „őrzésként”, amely egyéb, konkrét jogsérelmet neki nem okozott.

Fentiek alapján e panaszt, mint megalapozatlan elutasítom.

6. A panaszos sérelmezte, hogy nem vitték a rendőrök őt oda vissza, ahonnan elvitték.

A rendőrségnek ilyen jellegű kötelezettsége nincs, ezért az ezzel kapcsolatban előadott panaszt, mint megalapozatlant elutasítom.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelmét.

A határozat III. részében részletesen kifejtett indokok alapján a Panasztestület egyes (előállítás időtartamára vonatkozó) megállapításaival nem értek egyet.

Ugyanakkor a Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában vizsgálta azt a kérdést, miszerint a vasútállomáson a panaszossal szemben intézkedő rendőrök, a szolgálati fellépésük során eleget tettek-e azonosítási kötelezettségünknek, és e körben a tisztességes eljáráshoz való jog súlyos sérelmét állapította meg. Emellett az állásfoglalás kitér arra is, hogy a rendőrség elmulasztotta a panaszjogról való megfelelő tájékoztatását, ami által sérült a panaszos jogorvoslathoz való joga.

A panaszos által benyújtott panaszbeadványban és annak kiegészítéseiben e kifogások egyike sem szerepel, ezért – tekintettel arra, hogy jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki – e tekintetben megállapítottam hatásköröm hiányát.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza, miszerint akinek „az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”, és „A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg. A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók számára. Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, valamint a 109. § (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1.§, 11. §, 13.§, 18. §, 29. § (1) bekezdés I. fordulata, 33. § (2) bekezdés b), pont, 97.§ (1) bekezdés h) pontja, 92. § (1) bekezdés, valamint a 93/A § (7) és (9) bekezdései;
- Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 51. §.
- a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet melléklete.

Budapest, 2012. június „ „

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány